

ת"פ 41391/05 - מדינת ישראל נגד סלאח שויש, בשאר שויש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41391-05-14 מדינת ישראל נ' שויש ואח'
בפני כבוד השופט אוֹהֶד גורדון

בעניין: מדינת ישראל על-ידי פרקליטות מחוז
ירושלים - עו"ד ש' רין
המאשימה

נגד

1. סלאח שויש על-ידי ב"כ עו"ד מ' יחיא

2. בשאר שויש ע"י ב"כ עו"ד פ'

דרואה

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם 2 מזוכה מן העבירות שייחסו לו באישום הראשון, ומורשע בעבירה של קבלת דבר במרמה שייחסה לו באישום השני. הנאשם 1 מושרע בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה ובעבירה אחת של הוצאה שיק ללא כיסוי.

רקע

1. כתוב האישום מונה שני אישומים.

לפי האישום הראשון, לנאשם 1 (להלן: "סלאח" או "נאשם 1") חנות בעיר העתיקה והנאשם 2 (להלן: "בשאר" או "נאשם 2") עובד עמו. במועד שאינו ידוע במדדוקן קיבל שמואל צמח (להלן: "צמח") שהוא ספק מוצר חשמל ואלקטרוניקה, ביקש מבשאר לרכוש כמות גדולה של שלטי תלוייה. המתلون ובשאר קבעו להיפגש באותו יום בסניף בית הקפה "ארומה" בהר הצופים (להלן: "ቤት הקפה"). לפגישה זו הגיע סלאח שהציג עצמו כשותף של בשאר, ביקש לרכוש סחורה בשווי של 400 אלף ₪, נתן לצמח שיק בסך 10,000 ₪ כדי שיבדוק את תקינותו, וסיכם עמו כי לאחר הבדיקה ימסור צמח סחורה לנאים. צמח בדק וגילה של שיק אין כסוי, והואודיע לנאים שאינם מעוניין למכור להם סחורה תמורה שיקים. נקבעה פגישה נוספת בבית הקפה, כדי שצמצם ייחזר לנאים את השיק. בתווך, קשרו הנאים ביניהם קשר לרמות את צמח.

הפגישה נוספת התקיימה ביום 5.5.10. הנאים הגיעו אליה ברכבת "יונדיי גטס", צמח הגיע ברכבת מסחרי והחזיר לנאים את השיק. אז הציעו הנאים לצמח לשחרר את הסחורה שהיה ברכבו, תמורה מזומנים. אחד מהם הציג לצמח מעתפה עם שטרות כסף רבים. צמח סידר את הסחורה בשקיות ורשם בחשבונות את הכמות והמחירים. הסכום הعلاה כי שווי הסחורה היה 8,886 ₪. הנאים ביקשו לבדוק אם הסחורה שבשקיות תואמת את החשבונות, ובסיום בדיקת כל שקיות הכנסה אחד מהם לרכב הyondei. כשסייעו להעמיס את כל הסחורה נכנס בשאר לרכב ונסע מהמקום. סלאח הבטיח לצמח שישלם לו באותו מועד את השווי

עמוד 1

בזמן, הזמן לצמח קפה, ורשם שיק בסך 9,000 ל"נ. צמח מהה על כרך מסוון ששיכמו על תשלום בזמןן, אך סלאח הותיר את השיק אצל צמח ונמלט. השיק היה משור מחשבון אביו של בשאר, מר דוד שוויש. כשצמח ניסה לפדותו הסתבר שהחובן סגור.

19 בגין מעשים אלה יוכסו לנאים עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ושל הוצאה שיק ללא כיסוי, לפי סעיף 432(א) לחוק העונשין.

2. **לפי האישום השני** פנה ביום 11.9.11 אחד הנאים לחים וייצמן (להלן "חיים"), משוק נרגילות וטבק, בבקשתו לרכוש כמות גדולה של סחרה. הםéricmo על כמות הסחרה ועל פגשה. טרם הפגישה קשו הנאים לرمות את חיים. ביום 11.9.11 בשעה 14:00 נפגשו הנאים עם חיים מחוץ למולון "אמבוסדור" בירושלים (להלן: "המולון"). הנאים הגיעו ברכבת "יונדי גטס" מ.ר. 86-307-62, עם אנשים נוספים אותם הגיעו כשותפיהם. המתلون הגיע עם עובדו, גיל גלעד (להלן: "gil"). הנאים ביקשו לראות את הסחרה במשאיתו של חיים ואז ביקשו להוריד ממנה 97 דלי טבק. חיים שאל אם יש להם מספיק כסף לתה לוו והנאים הגיעו אותו ונתנו לו מעתפה עם שטרות כסף רבים ושיקים. אז הורידו את דלי הטבק למדרכה, בצד 1,000 אריזות של 100 גרם טבק, נייר כסף, "ראשים" לנרגילה וכ-175 נרגילות מסוגים שונים. לאחר ספירתה, העלו את הסחרה לרכב היונדי ולרכבים נוספים, הזמינו את חיים וgil לארכות צהרים במולון, אחד מהם הלך כביכול כדי להביא מזומנים מהבנק כדי לשלם בעוד שהשני נותר במקום.

תוך כדי הארוכה ערך חיים חשבון של הסחרה שנרכשה, שהגיע לסך של 71 אלף ל"נ לא כולל מע"מ. אך יצא סלאח מחדר האוכל, כביכול כדי להביא את יתרת הכסף, בעוד ששאר שנשאר עם חיים הוציא מכים חולצטו של חיים את המעתפה שנמסרה לו קודם לכך, הוציא מתוכה שיק אחד בסך 31 אלף ל"נ ומסר לחים שאת יתרה יקבל מיד בזמןן. סלאח חזר ומסר שהבנק היה סגור, אז בשאר החל כביכול לשוחח בטלפון, התרחק מהמקום ועזב אותו. חיים דרש מסלאח תעודת זהות, וזה הראה לו תעודה, ברוח מהמולון ונסע מהמקום. חיים נותר ובידו השיק, שהוא משור מחשבונו של אדם בשם מילאדי דיק, שנסגר באוגוסט 2007.

19 בגין מעשים אלה יוכסו לנאים עבירה של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

עמדות הנאים ויריעת המחלוקת

3. תשובהו לאישום של נאם 1 הוצאה ביום 26.11.15 ונמסר בה, כרך במצית, כי המקורה מושא האישום הראשון הינו סכטן אזרחי וכי לנאם "חזרו שיקים במסגרת העבודה הרגילה". בוגע לאישום השני נטען כי מדובר בעסקה לגיטימית של רכישת סחרה כולל תשלום התמורה.

ביסכומים מטעמו של נאם 1, שהוצגו בישיבה מיום 10.1.18, הותקפה מהימנות המתلونנים. נטען שלמתلونנים אינטנסיביים כלכלי להעלי על הנאם, כי שניהם לא הוכיחו את סכומי הסחרה להם טענו מושם שלא הגיעו מסמכים מתאימים מהנהלת החשבונות שלהם וכן אין להאמין להם, כי צמח הגיע למשטרה שנה וחצי לאחר האירוע וטענו יזם את התלונה וזאת בנגד למצור שבתי. עוד נטען נגד זיהוי הנאים וכי היה מקום לבצע השוואת כתבי יד מול השיק שהים טען כי סלאח מילא. בנוסף נטען כי המשטרה לא השיבה את הסחרה שנלקחה מחנותם של הנאים, וכי העבירה של הוצאה שיק ללא כיסוי אינה מתקימת.

4. תשובהו לאישום של נאם 2 הוצאה ביום 19.1.16. נטען בה שהנאשם לא נכח בשתי העסקאות, כי יש לו אח שנרצח שחזותו דומה לנאם 2, כי לא נחקר בגין האישום הראשון וכי בעת האישום השני נכח בזיכרון של קרוב משפחה.

ביסכומים מטעמו של נאשם 2, שהוצגו ביום 10.1.18, נטען שוב שהנאשם לא נכח בעסקאות, כי אם בוצעו הן בוצעו אכן, שאחיו הוא שפתח את חשבונם הבנק ממנה נמשך אחד השיקום, כי נאשם 2 ביקש לבצע עימות דבר שלא עשה, וכי לא די בהצגת תമונתו למטלון לצורך זהו והוא מקום לעורוך מסדר זהו. עוד נטען שהטלפון של הנאשם נתפס אך לא נעשתה בדיקה האם טלפן למטלון, כי טענת האלibi שהעליה בחקירה לא נבדקה, וכי מספר הרכב שנשכר לפי חוזה השכירות ת/8 שונה מזה שנטען בכתב האישום.

ראיות התביעה

5. סקירתן תיפתח בראיות הנוגעות לאיושם השני.

המטلون חיים ויצמן

6. עדותו של חיים אמינה עלי. הוא העיד بصورة ישירה ומפורטת, שמר על גרסה קוהרנטית בהודעותיו (נ/5 ו/6) ובעדותו בבית המשפט, ולא בוססה היכרות מוקדמת ביניהם בין מי מהנאשמים או סיבה אחרת שתהיה לו לטפל באשם עליו מהם. בכלל זה אני דוחה את הטענה כי חיים קיבל את כספו מהנאשמים אך ניסה לקבל מהם כספים נוספים באמצעות עילית שווה נגדם. לו אכן קיבל את כספו, אין סיבה כי יטרח להגיע למשטרה פעמיים בשנת 2011, ושוב לבית המשפט בשנת 2017, ויחזור על אותם דברים. עוד אני רואה באמירתו הכהנה לפיה נועץ בעורך דין והחליט שלא לتبיע את הנאשמים טרם הרשעתם בפלילים, שזאת יהיה לו קל יותר לבסס תביעה נגדם (פ/46), משום ביסוס לטענת ההגנה כנגד מהימנותו. החלטה מעין זו היא לגיטימית לאדם שרומה, ואני מצביעה על מזימה לעילית שווה.

7. בחקירה ראשונה מיום 11.9.11, נ/5, סיפר חיים כי ביום 8.9.11 אדם שהציג עצמו כ"אבי אשרף" מטלפון 054-7227231, ביקש לרכוש טבק ונרגילות ובתמם משא-ומתן סוכם על עסקה בסך 71 אלף לך כולל מע"מ וכן להיפגש במילון הנזכר לעיל. כשהגיע לפגישה יחד עם גיל ראה את "אבי אשרף" ובוחר נוסף שחים קיבל את פרטיו והציגם ("شوיש סאלח ת.ז. 023357361"), הם ראו את הסchorה והורידו אותה עם סבלים למדרכה. הארבעה התישבו במילון והזמין כבוד, "אבי אשרף" הלך לרכבו מסוג יונדי גטס כסוף מר. 62-307-86 ונתקן לשאלח שיק בסך 31 אלף לך לתאריך 13.9.11 אותו העביר לחים ו אמר לו שיקבל את הכספי כשיעורו את הסchorה. זו הועמסה על מספר רכבים. שאלח אמר לחים שיישאר עמו עד שיקבל את הכספי, חיים ביקש את תעוזת הזהות שלו ורשם את פרטיו על גב השיק. אחרי מספר שניות סאלח מסר לו שאין צורך בחשבונית, עלה לרכב היונדי "וברכחו מהמקום" (ש' 17-2). חיים הוסיף כי "אבי אשרף" מסר שיש לו חנות ברוח' סלאח א-דין, פרט את רכבי הסchorה שנלקחה כולל סימני זהוי שלה ומסר כי לא הספיק לחתום עם "אבי אשרף" על הסכם וכי הכנין תעוזת משלוח אך אינה ברשותו.

בהתודה נוספת מיום 18.9.11, נ/6, חזר חיים על תיאורים דומים הגם שביתר פירוט. הוא תיאר את שני המעורבים אותם כינה "אבי אשרף" ו"סלאח אבו נידאל" והוסיף שהוצגו בפניו עוד שני אנשים כשותפים (ש' 11-16). הוא סיפר כי עם הורדת הסchorה מרכבו שאל אם יש להם מספיק כסף ובני שיחו אמרו לו שלא יdag, נתנו לו חבילה מזומנים ושיקים, והבטיחו לו שיקבל את כל הכספי בזמןם כשייסיימו להוריד את הסchorה. כשחזרו למילון "סאלח" הזמן את חיים, גיל ו"אבי אשרף" לאכול, והלך להביא כסף מזומנים. כשייסיימו ערכו חשבון של הסchorה שהסתכם ב-71 אלף לך לפני מע"מ, "אבי אשרף" חזר, בדק את החשבון, לקח מכיסו של חיים את

השיקום והழמון נתנו לו אף הותיר שיק אחד בסך 31 אלף ל"נ והבטיח לחימם שיתרת כספו תשולם מיד בזמן. "סאלח" חזר ואמר שהבנק סגור, השים עצמו מדבר בטלפון ויצא מהמלון, שאז ביקש חיים מגיל לרשות את מספר הרכב היונדי, תפס בעצמו בידו של "סאלח" ודרש את תעודה זההות שלו. כשקיבלה רשם את הפרטים בה מאחריו השיק, עזב את ידו של "סאלח" והאחרון נכנס לרכב היונדי וברח. לשאלות החוקר הסביר שלא הספיק לעורר חשbonית.

בעימות בין לבין הנאשם 1, שנערכ ביום 5.10.11, הצבע חימם על הנאשם 1 כעל מי שהיה הדומיננטי מבין אלה שרימו אותו בעסקה הנדונה כאן, וטען שהציג עצמו בעסקה כ"אבי נידאל". הוא הבהיר את טענתו של סאלח כי שילם לו תמורת הסchorה בזמן, סך 13 אלף ל"נ, וחזר בתמצית על תיאור האירוע.

8. בעדותו בבית המשפט הציג חיים תיאור דומה, הגם שבנקודות מסוימות התעמעם זכרונו או שובש בחלוּף הזמן - העדות נמסרה ביום 20.2.17. חיים הצבע על הנאשם באולם בית המשפט וטען כי הם שרימו אותו. הוא הוסיף כי בשיחות המקדימות לפגישה דרש תשלום בזמן והסביר כי עשה כן משום שלא הכיר את הלוקוט. עוד תיאר כיצד הנאים בדקו את הסchorה, ביקשו לרכוש את כליה, וטען שכשביקש כסף שהוא חולצתו 1,200 או 1,500 ל"נ. עוד תיאר כיצד העמיסו את הסchorה לרכביהם, וטען שהנאים הציעו לו שהוא הולך להביא כסף והנאים 1 ישב עמו במלון. הנאשם 2 חזר וטען שהבנק סגור, והנאים הציעו לו לחתת חלק מהכסף ואת השיק. חיים סירב, ביקש תעודה זהה (באולם הצבע על הנאשם 2 כעל מי שמננו בקשר את התעודה) ורשם את הפרטים מאחוריו השיק. עוד תיאר כיצד הנאים הסתלקו מהמלון "הנאים 1 עשו לי רק רגע ורגע ומגרש בראש ומסתובב ווירד במדרגות ונעלם לי ביונדי" (פ/37). בהמשך הוסיף כי לפני שהלך אמר לו הנאשם 1 שיביא את כל הכסף מהבנק ולקח מחיים את הכספיים שקדם הוכנסו לכיס חולצתו, וכי חיים הכנס את השיק ת/14 לכיס האחורי של מכנסי כשבין שיש בעיה ולאן הנאשם 1 לא ליה גם אותו (פ/39).

חימם פירט בעדותו את הפגיעה הקשה שנגרמה לו עקב האירוע, שכן דובר בנזק כספי של עשרות אלפי שקלים אשר קלע אותו לחובות ואף גרם לבנו, המחזיק בחברה, להעתיק את מקום מגורי לארכוז הברית. הצורה בה נמסרו הדברים המחייבת את כנותם והיעדה על מצוקה של ממש. כך גם תיאוריו כיצד, לאחר שהנאים ברחו, הסתובב בתוך המלון כשהוא מבולבל ("הסתובבתי אולי מישחו יעזר לי" - פ/43 ש' 20) וכיידם ביומיים שלאחר המקרה התקשה לצאת מהבית, נועץ ברופא משומם שرمות הסוכר בدمו על, ולאחר החקירה אושפץ בשל אירוע לב (פ/48). רושם דומה הותיר תיאורי מאמציו לחוץ פרטיטים מזהים וצלומי מצלמות מן המלון ואנשיו, שיכלו, והעובדה כי הבין מיד שהשיק שקיבל לא יכול ואף לא טרח לנסوت להפקידו בבנק (פ/39, 37, פ/41).

בעדותו של חיים ניכר גם כי זכרונו התעמעם במידה מה בחלוּף השנים וכן, למשל, נדרש לרענן את זכרונו טרם מסר שלוח את גיל לרשות הרכב של רכב היונדי האפור (פ/38). אני עր גם לפער בדבריו, נוכח הטענה כי רישום הפרטים מתעודת זההות עלגב השיק היה מתעודת זההות נתנו לו הנאשם 2, בשאר. לעניין זה טען חיים לפרקדים שדובר בנאם 2 ובד-בד בטען כי "השם שלו סלאח" (פ/40 ש' 5), בהמשך אישר שמדובר בנאם 1 (פ/41 ש' 3) אך טען כי התעודה נמסרה בידי הנאשם 2 (פ/44 ש' 23. ראו גם פ/54-55). חיים מסר כי אינו זוכר את פרטי האירוע בדיקות וכי היה נסער לאחר ש"נעקב" (פ/44 ש' 27). עם זאת, עיקר תיאורי הלם את הדברים שמסר בחקירות המשטרה והפגין זיכרון אמת של האירוע. כך, ידע חיים לנקוב בפרטיטים בהם נקבע גם בחקירה, כגון כי הנאים העבירו ביניהם את השיק טרם נמסר לחיים, כי הנאשם 1 המתין עמו בעודו שנאם 2 הלך וחזר (פ/39), וכי תחילת "ברח" הנאשם 2 ורק לאחר מכן קם הנאשם 1, חיים הבין שינוי בעיה ורשם את הפרטים מתעודת זההות שלו, וזה נאם 1 עזב (פ/41 ש' 3-4).

גם מידת הפирוט בתיאורי העידה על זיכרון אמת. להמחשה, חיים ציין כי ראה את הנאשם 1 מלא את השיק, כי לא הסכים לקבל את השיק כתשלום ועמד על תשלום בمزומנים (שם), ואף הסביר את אופן חישוב התמורה לשchorה וכי צד החשבון שערכו במלון הסטכם לסטכם של מעל לשבעים אלף ₪ (פ/40 ש' 21-23). כל אלה והותירו רושם של תיאור אותנטי.

אצין כי חיים הוסיף שבמהלך החקירה הציע לו הנאשם 1 "בוא נסגור את הפרשה נתן לך כסף ונצא מהתיק זהה" (פ/38 ש' 31-32). מדובר באמרת חז"ל הנางם 1 ועל כן היא קבילה. היא פועלת כנגד גרסתו של הנאשם 1 שתיסCKER בהמשך, לפיה לא חיב דבר לחיים.

9. גרסתו של חיים לא התערערה בחקירותו הנגידות. ההגנה חקרה אותו אודות המסמכים הנלוויים לעסקה, והוא טען כי פירוט החשבון שערכ במלון עם הנאים נלקח בידי "אבי אשף" וכי ערך תעודה משלוח אותה העביר למשטרה באמצעות הפקסימיליה. אני ער לכך שהتبיעה מסרה שאין תעודה כזו בתיק החקירה (פ/42), אך איini סבור שטענת העד הופרכה או כי הדבר פוגם במהימנותו. בהקשר זה אצין כי העד הוללה אפשרות כי נותר אצלו עותק של תעודה המשלו וامر לסגנור שיוכל לחפשה, אך ההגנה לא ביקשה להורות לו לעשות כן והסתפקה בטענה לפיה היה עליו להתיצב לדין עם המסמכים (פ/51). גם הסביריו של חיים כי לא הוציא חשבונית עסקה לפי עצת רואה-חשבון ועל מנת שלא יחויב במס עבור סכום שלא קיבל, אמנים עלי, וכך גם דחיתו התקיפה את ההצעה לפיה מדובר באינדיקציה לכך שלא נערכה עצמה (פ/48 ופ/50). כשהוזג לו שבחקירותו דבר על "אבי אשף" הבהיר ששוחח עם הנאשם 1 שהציג עצמו בשם זה (פ/42). איini סבור כי חסר יכולתו לנ��וב בשמות המעורבים מעלה או מורד, משמודבר עברייןיהם שהציגו עצמן בפניו בשמות שונים שאינם דוויק שמותיהם האמיתיים. בנוסף, כשהתבקש חיים להסביר מדוע נדרש לעורוך חשבון במלון, הסביר כי המשא-ומתן שנערך בטלפון עסק בטבק בלבד, אך הוא התבקש להביא גם נרגילותות רצוי לראות את הנרגילותות לא אמרו שיקנו 'תביא נראיה' הבאת דוגמאות הם ראו ובחרו...". שאל נדרש חשבון נוסף (פ/43 ש' 7-5). כשנשאל האם הושבה לו הסוחרה בידי המשטרה, מסר כי דבר בדוגמאות בלבד (חמש נרגילותות ושני דלי' טבק) וכי נאמר לו שהמשטרה לא יכולה להוציא, פיזית, את כל הסוחרה מחנותם של הנאים - פ/45 ש' 5). בנוסף, כשההשיך שקיבל נועד לתשלום עבור הסוחרה הכחיש זאת בזורה תקיפה ואמונה, והשיב כי נאמר לו כי זהה בטוחה עד שהנאים יביאו את הסכום במזומנים (פ/49).

10. עדותו של חיים היא, כאמור, עדות אמונה ואני מוצא לקבל את הטענות את תזה הנางם 1, לפיה ביצע עמו עסקה "carshe" ושילם לו 13 אלף ₪ במזומנים (פ/40 ש' 19-17). בהמשך יבוצע דין נפרד בשאלת מעורבותו של הנאשם 2 במרמה כלפי חיים.

ראיות לתמיכה בעדותו של חיים ויצמן

11. הتبיעה הציגה ראיות התומכות בדבריו של חיים. כך עדותו של נהגו, **גיל גלעד**, שנכח עמו באירוע. גם גיל הותיר בעדותו רושם כן, מה עוד שהוא-עצמו לא עמד להרוויח מהעסקה ומילא שאין לו אינטרס כלכלי או אחר לטפל באשם על הנאים.

גיל העיד במרץ 2017, זמן רב אחרי האירוע, ומטבע הדברים היו הבדלים מודדים בין דבריו לבין דבריו חיים. ועם זאת, דבריו תאמנו את עיקר תיאוריו של חיים, תמכו בהם, ונספרו במידת פירוט המUIDה על אותנטיותו. בכלל זה סיפר על המהלך שקדמו לעסקה, הפגיעה במלון, העובדה עליה העיד גם חיים שדובר מלכתחילה על רכישת טbak ולאחר מכן הנאים ביקשו לרכוש גם נרגילותות, ועל כך שכחחים ביקש כסף הנางם 1 הוציא חבילת

שיקים ושטרות. גם תיאורי פריקת והעמסת הסchorה תאמו את אלה של חיים, לרבות אזכור של העמסה לרכב טרניזיט שהגיע בנסיעה ואוטו עצרו הנאים והעמדה לרכב שחור מסווג "פאסאט" (גיל פ/59, חיים נ/5 ש' 13). כך גם האמירה לפיה הנאשם 2 נסע מהמקום והנائم 1 נותר עם שניים נוספים ונכנס עם גיל וחימם לבית המלון לשותות ולאכול, בהמתנה לכיסף המזומן שיגיע מהבנק, כי הנאשם 1 נטל מכיסו של חיים את חבילת הכסף והשטרות, כי הוא וחימם ערכו חשבון ו"הסחרה יצאה בין 75-70 אלף ₪" - דבר שגיל הבHIR כי ראה בעצמו, כי היקף הסchorה היה ניכר, כי הנאשם 1 נתן לחימם שיק בסך 31 אלף ₪ והבטיח "תיקף הם יבואו יתנו לך כסף מזומן", וכי בהמשך רשם גיל את מספר רכב היונדי והנאים הסתלקו כשהם נסעו הוא ומנגד הנאים השיק (פ/60). בחקירהו הגדית ידע גיל להסביר בפירוט, למשל האם הרכבים בהם נסעו הוא ומנגד הנאים היו טרניזיט "ארוך" או "קצר". בדומה לחימם ציין שבמקום היו ארבעה אנשים (פ/62), וכי התקבלו זהה מהמשטרה חמישה או שש נרגילות בלבד ושני דלי טבק (פ/63 ש' 29, פ/67). גם גיל הכחיש כי מי מהנאים שילם לחימם אלפי שקלים במזומן במעמד העסקה.

12. עדותו של גיל הוצגו גם פרטים שחימם לא סיפר. בחנותי אותם, ואני סבור שהם מעדים על צד בגרסאות שני העדים, אלא על הבדלים טبيعיים ביכולת וטיב הזיכרון ובקליטת האירוע. בנוסף, יש בהם להראות כי חיים וגיל לא תיאמו את גרסאותיהם. כך סיפר גיל כי עם קבלת השיק טלפון חיים למספר המופיע עליו ולא היה מענה, שאז אמר זאת לנאים 2 והוא טלפון למאן-דהוא, ששוחח עם חיים ואמר לו שהוא רשם את השיק. בנוסף, גיל טען שהוא שדרש את תעודת הזהות מנאים 1 ורשם את פרטיה, אך אישר שגם חיים רשם אותם בעצמו. הבדל נוסף מצוי בכך שגיל טען כי שני הנאים עזבו יחד (פ/60). בנוסף, בגיןוד לחימם טוען כי הנאשם 1 לקח עמו את הדף עליו נערר החשבון, גיל אישר שהיה דף זה לא ידע מי לקחו (פ/61). לא מדובר בהבדלים ממשמעותיים, ואני סבור שיש בהם לפגום במהימנותו של גיל. עוד אזכיר כי עדותם של גיל הולמת את תיאור המרימה כפי שמסר בשלב החקירה, בעימות עם סאלח הנאים 1 (שהוגש כת/3), דבר המחזק את הערכת מהימנותו, ואוסיף כי בעקבות הכחיש גיל את טענת סאלח כי האחרון שילם במזומן סך 13,000 ₪ עבור הסchorה.

13. כך, עדותו של גיל תומכת בזו של חיים ושוללת את טענת ההגנה לעסקה אותנטית. לדבריו של גיל אשר הגיעו לנאים 2 כשותוף במרימה את'יחס בהמשך, בפרק שיוחד לנושא זה.

14. תמייקה נוספת לדבריו של חיים מצויה **בשיק** שנמסר לחימם, אשר משוק מחשבונו של אדם בשם מילאך דיק (להלן: "AMILACH").

השיק עצמו נמסר בידי חיים למשטרה והווגג כת/14. אזכיר כי עצם מסירת השיק, חיים מסר כי כלל לא ניסה להפקידו ואמירתו זו לא נסתירה, שוללת את טענת ההגנה של נאים 1 כי הדבר בעסקה אותנטית ששולמה במזומן בלבד, וכי חיים העലיל עליו כדי להוציא ממנו כספים נוספים. לו חפש חיים בכיסף בלבד, ولو קיבל שיק אמיתי ובועל כספי, אין סיבה מדוע יוותר על סכום השיק וימסור אותו למשטרה.

מכאן לפרטים נוספים.שמו של מילאך מתנוסס על השיק. הוגשו מסמכיו החשבון (סומנו כנ/1[1]) המאמתים כי מדובר בחשבון על שמו של מילאך שמספרו, 176130, הוא אותו מספר שעלה השיק. יצוין כי לפי נ/1 החשבון נסגר בשנת 2009, בעודו שעלה השיק הוא 13.9.11.

בנוסף, על גב השיק רשום בכתב יד "023357361" שוויש סלאח... רובע מוסלמי ירושלים". המספר הינו מספר הזהות של הנאשם 1, וגם יתר הפרטים תואמים לו. הדבר הולם את דבריהם של חיים ושל גיל, לפחות נטלו את תעודת הזהות של הנאשם 1 במעמד האירוע וחימם רשם את הפרטים על גב השיק, כאשר החל לחשוד שהוא

קורבן למרמה. גרסה ה"עסקה האותנטית" של הנאשם 1 אינה מסבירה מדוע יעשה זאת חיים.

15. בנוסף, **מילאך דיק** העיד בבית המשפט. עדותו אופינה במאז בולט לגונן על הנאשם 1. זאת, באמצעות ניסיון להתגער מאמירה המסביר את הנאשם 1 אותה מסר בחקירהתו, וטענה לפיה התבבל בין הנאשם 1 סלאח לבין סامر שויש (להלן: "سامר"), שהוא אחיו של הנאשם 2 אשר נרצח. מהלכים אלה של מילאך הותירו רושם עד של דברי כזב.

בפתח עדותו הוצג למילאך השיק ת/14 והוא נשאל האם כתב אותו. תשובה לא התייחסה לשאלת: הוא מסר כי הכיר את סامر דרך אחיו, וسامר ביקש ממנו וקיבל את תעודת הזהות שלו. כפי שנראה בהמשך, עדותו התמקדה בסוגיה זו וזאת במאז לחזור בו מאמירה שמסר בחקירה ואשר פועלת לחובתו של הנאשם 1. מילאך טען כי נכון עם סامر ואחיו-שלו בסניף בנק הפועלים בכיכר ציון. אצין כי שמו של סניף זה מתנוסס על השיק ת/14. רק כשנשאל מי עוד היה במקום, הצבע מילאך על סלאח ומיד הוסיף "אר הוא לא ביקש ממנו כלום. סאמר שויש זה שנרצח" וטען שسامר הוא אחיו של סלאח (פ/16).

בשלב זה הוצג למילאך שבחירת המשטרה טען אחרת: כי סלאח הוא שביקש וקיבל ממנו את תעודת הזהות שלו באותה פגישה בסניף הבנק. בתשובותיו ניסה להתגער מאמירה זו, הציג הסברים-тирוצים שהיו רוחקים מלשכנע ובד-בבד עללה מעודתו שהוא מאשר שכך אמר לחקרי המשטרה. תחילת החשש זאת, חזר וטען כי סامر ביקש ממנו את התעודה והוסיף מיזמתו שראתה כי סامر אווז "שייקים על שם" (פ/17 ש' 8-7). אלא, שmid בהמשך שינה טעמו וטען שראתה שלסامر שייקים על שמו רק "אחרי שבוע שבועיים" משום שנפתחו נגדו הליכי גביה בהוצאה לפועל בגין שייקים שחזרו (פ/17 ושוב בפ/18 ובפ/23). כשנשאל שוב מדוע אמר במשטרה שללאח, הנאשם 1, ביקש ממנו את תעודת הזהות השיב באופן המאשר את הטענה ומסבירה בכך שהتبבל בשמות ("חשבתי שללאח זה סامر ולהפך" - פ/17 ש' 31). אלא, שאז לא ידע להסביר כיצד עמד בהמשך, טרם עדותו, על טענותו: מילאך אישר שהוא מכיר את הנאים, אך טען כי מאז החקירה לא דבר עמו מילאך או עם סامر. כשנשאל כיצד התגלה לו אפוא שהتبבל בשמות השיב תשובות שלא ממין העניין ("כי אז הכרתי אותם בדיק", כשהשאלה חזרה על עצמה "אני מטוטש". אחרי שישבטי בבית סוהר הרבה פעמים. הראש שלי לא צול...") וכשנשאל בשלישית "כשראייתי חבילות שייקים אצל סامر עם השיק שלי, עזבתי את ירושלים וברחתתי" - פ/18). כשהמ申请ה החקירה אודות אמרתו במשטרה, לפיה אמר שسامר ביקש את התעודה, חזר מילאך והתחמק בטענה כי הוא משתמש בסמיים, ובהמשך אישר שאמראמת בחקירותו אך טען שוב כי התבבל בשמות "אני התבבלתי כי הכרתי אותם דרך אח שלי" (פ/19 ש' 24-28). כשהו צהג לו שאמר את הדברים לאחר שسامר מת וכי ידע על מותו, השיב מילאך כי הוא בן אדם וכי יכול להتبבל וכן "עבדו עליו" (פ/20 ש' 7-3). בחקירותו הנגדית אף אישר כי בחקירת המשטרה אמר שלא ראה מה סלאח עשה עם תעודת הזהות שלו משום שהמתין מחוץ לבנק (פ/21 ש' 31), וכשהצגו לו מסמכי החשבון נ/1 לרבות צילום תעודת זהות אישר כי מדובר בתעודה שלו ומסר כי מספר הטלפון הרשום אינו שלו (פ/22). עוד הבהיר שכותב את השיק ת/14 ושהחשבון הבנק המדובר שיר שלו (פ/17).

בחינת דבריו של מילאך מחייבת לקבוע כי בבית המשפט כשל במאז בולט ובלתי אמין לגונן על הנאשם 1, ואילו בחקירה הצבע על הנאשם 1 בעל מי שביקש וקיבל ממנו את תעודת הזהות שלו, ונכנס עמה לסניף הבנק שהוא אותו סניף ממנו משור השיק מחשבון על שמו של מילאך. שילוב עובדה זו, עם העובדה עליה העיד חיים שבאיiou מושא האישום רשם姓名 הנאים 1 שיק המשור מאותו חשבון, לתאריך בו החשבון כבר נסגר, והציגו לח"ם כ"בטוחה" לתשולם הסכום ובהמשך נמלט מהמקום והותיר אצל חיים את השיק, פועל לחובתו הנאשם 1.

16. לסיום הדיון בראיות התביעה בנוגע לאישום השני אצ'ין, כי לטענת ההגנה היה על המאשימה לעמודים שבוצעו בידי מצלמות אבטחה במלון. לעניין זה השיב החוקר יצחק יcin כי ניגש למקום במאזן לאחר מצלמות, ולאחר זמן קיבל תשובה כי ההקלות נשמרו לימים ספורים וכבר נמחקו (פ/30-29). נכון תשובה זו, סבורני כי אין בסוגיית המצלמות לשנות ממסקנות הכרעת הדין לעניין האישום השני.

עוד אצ'ין כי לפי הראיות, סchorה שנטפסה בחנותו של הנאשם 1 (ת/13) זההה בידי חיים גיל חלק מהסchorה שנגנבה מהם. אלא שנוכח גרטטו של הנאשם 1 לפיה רכש את הסchorה כדין אין לכך לתרום לדין.

17. לבסוף, היבט ראייתי נוסף התומך בדבריו של חיים עניינו בעדותו של המתلون באישום הראשון, שמואל צמח. כפי שנראה עתה, דבריו של צמח הציגו מאפייני פעולה דומים מאוד של הנאשם 1 במרמה לפני צמח, לאלה שנתקט בעניינו של חיים. היה שайнן מחלוקת כי שני המתلونנים אינם קשורים זה זה בהזה, הדמיון האמור מחזק את אמינותם שניהם וכפי שיבורר בהמשך גם מהוועה ראייה למעורבותו של הנאשם 1 במעשים מושא האישום הראשון.

המתلون שמואל צמח

18. עדותו של צמח הותירה עליו רושם מהימן. היא נמסרה באופן ישיר, קוהרנטי ומפורט, שהעוד על אותנטיות הגרסה. לא בוסס מניע שהיה לצמח להעליל על הנאשם, אולם כלל לא הכיר טרם האירוע מושא האישום ולא בוסס כי יש לו סכסוך כלשהו עמו. כך בפרט נוכח גרסאותיהם של הנאשםים, שניהם הכחישו היכרות עם צמח או כי עשו עמו עסקה לרכישת שלטים-רחוקים. אחזור ואצ'ין כי פרטיהם רבים שמסר צמח התיישבו עם תיאוריו של המתلون באישום השני, חיים, דבר המציג "שיטת פעולה" של הנאשם 1 ותומך בנסיבותתו של צמח. ללא אروع הדברים בפועל, ובהעדר כל הוכחה או טענה לתיאום גרסאות בין צמח לחיים, צמח לא יכול היה להציג פרטיהם אלה ושMAIN באופן התואם את דבריו של חיים. בשל כל אלה, אני מוצא לקבל את דבריו של צמח, בסיג הנוגע לזהויותו של הנאשם 2, אשר ידוע בהמשך הכרעת הדין ושאן בו לגורע מאינות הדברים (ኖוך האפשרות לטעות כנה של צמח בזיהוי).

19. צמח מסר בעדותו כי הוא מפעיל חברה לממכר שלטים-רחוקים, תיאר כיצד במהלך נסעה ביחסו הנאשם 2 לעצור בכביש המהיר שבין הר הצופים לבין העיר העתיקה, ביקש ממנו קטלוג מוצרים, וראה שבמכונתו יש סchorה. לאחר כשבועיים התקשר, ביקש מצמח להיפגש וקבע עמו בבית הקפה. צמח טען כי שני הנאים הגיעו לפגישה, בחרו דגמי שלטים מן הקטלוג ונקבעו בנסיבותיהן בהן הם מעוניינים. צמח מסר על תחשוטיו נוכח הנסיבות הנינכחות שבקשו, בצורה שהותירה רושם של דברי אמת ("הදעת לא נתפסת" (כך במקור), "סביר זה אתה לוקח 10,20,30 מכל אחד אבל כאן ביקשו 100,500 מכל אחד" - פ/71), ומסר כי שווי הסchorה שבקשו היה בין 200 ל-400 אלף ₪. בדומה לחים מסר גם צמח כי את המשא-ומתן ניהל מול הנאשם 1, בעוד שהאדם השני לא דבר אר נכח בפגישה. צמח סיפר שמדיניות החברה שלו היה כי מכירה ראשונה ללקוח מבצעת במזוזמן בלבד, וכך מסר לנאים 1, אך הלה כתוב שיק בסך 10,000 ₪ (כאשר כתיבת השיק בידי הנאשם 1 מקבילה לדברים שמסר חיים אודות המרמה לפני) מסר לצמח והורה לו לבדוק את השיק בבנק. צמח חזר למשרדו ונוכח הנסיבות הגדולות שעוררו את חשדו והסירוב לשלם בזמןן הודיעו לנאים 1 שלא יספק לו את הסchorה וקבע עמו פגישה בבית הקפה כדי להשיב לו את השיק. בפגישה השנייה, גם בה נכחו לדברי צמח שני הנאים, הראה לו הנאשם 1 עירמת כסף מזומן בכספי

(אלמנט נוסף שדומה לתיאורי של צמח) וBIKE לרכוש סחורה שהייתה ברכבו של צמח. צמה תיאר כיצד הצבע על סוג שליטים והנאים 1 דרש את כל הכמות שהייתה ברכבו מכל סוג, צמה סיכם כל זאת בחשבונות והגיע לסכום של 10,000 ₪ (בהמשך תיקון מסר שדובר בסכום של כ-000 9,000 ₪ - פ/76). אז BIKE הנאים לבודק את הסחורה. תיאורי של צמה בנושא זה היו מפורטים ו邏輯ים, והוא מסר כיצד BIKE הנאים עמדו האחד בתוך רכבו המשחררי של צמה והשני בחלקו האחורי, BIKE לבודק כל שקיות של שליטים, וכי צמה הנאים 1 בשקיית, העבירה לנאים 2 והוא העמיסה לרכב שעמד בצדדים לרכבו של צמח מסווג יונדיי בצלע אפור. כשימיו לחת את הסחורה, CR תיאר, אמר לו הנאים 1 שיגש עמו לבית הקפה לשות קפה והוא ישלם לו בזמןן, ואילו נאים 2 עזב את המקום עם הרכב והסחורה. גם תיאור זה דומה עד מודע להתנהלות שתיאר צמח, לפיה המרימה בוצעה CR שבוסופה נותר נאים 1 בלבד עם חיים לאחר שהסחורה נלקחה. CR גם האלמנט הבא שתיאר צמח, הימלטות: לאחר הזמן הקפה רשם הנאים 1 ב מהירות שיק, ורץ החוצה מהמקום כשמצחים בעקבותיו אך נכנס אל מונית שהמתינה לצד השני של הכביש. צמח מסר כי ניסה להפקיד את השיק, שחר (פ/73-72). בהמשך חידד כי בזמן אמת הבahir לנאים שלא קיבל תשלום בשיק אלא בזמן בלבד (פ/91).

20. צמה אישר בעדותו כי את תלונתו מסר ביום 3.11.11 (כפי שנראה בהמשך, התלונה הראשונית הגיעה לידיית המשטרה באוקטובר 2011 - נ/1). ההגנה הדגישה נתון זה כ"הוכחה" לחוסר אמינותו של צמח, בהצבעה על הזמן הנזכר שחלף מאז האירוע ועד לתלוננה. אין מקבל זאת. ראשית, לו אכן BIKE צמח לטיפול עלילה בכזב על הנאים אין סיבה שהיא ממתין. לא בסיס כי מאז האירוע ועד לתלוננה התרחש דבר מה שגרם לו להחליט להגיש תלונה כזבת על הנאים.

שנית, מעדותו של צמח על הסבר הולם לעתוי התלוננה, לפיו כעבור תקופה ובסיום להגשת התלוננה נתקל בנאים 2 בחנות מזגנים שהוא עובד עמה, כשהוא מעmis סחורה מהחנות. צמה ניגש למנהל המקום ומסר לו שהנאים 2 גנב לו סחורה, שאז אנשי החנות הודיעו את הסחורה מרכבו של הנאים (פ/73 ש' 22-28). בעקבות זאת גמלה בלבו של צמח החלטה לה报警ה והוא סיכם עם בעל חנות המזגנים שיתלוונו יחד במשטרת (פ/79-78). בהמשך חידד כי העובדה שראה את הנאים 2 מבצע מרמה נוספת, וכן דברי עורך דינו לפיו תביעתו לפרעון השיק היא תביעה קשה, הובילה לגיבוש ההחלטה (פ/81 ש' 21 ו- 28).

אני מקבל הסבר זה. זאת בשים לב להיקף המרימה, ולכך שצמה מסר כי לא שקט על שMRIו לאחר האירוע אלא פועל לגבית השיק באמצעות עורך-דין ובוואצאה לפועל (פ/79 וכן פ/81) ואף ניסה פעמים רבות לשוחח עם הנאים 1 בטלפון כדי לקבל חזרה את הסחורה שנלקחה (פ/82). על רקע זה ניתן לקבל כי בחור תחילתה להימנע מן האקט של גישה למשטרת והגשת תלוננה, עד שהבחן במה שסביר כי הוא מעשה מרמה נוסף כלפי חנות המזגנים ובקשרי גביה של השיק ואז החליט לה报警ה.

עוד אזכיר כי מהימנות דבריו של צמח אודות עיתוי העסקה נתמכת ב"חשבונות סוכן" שהציג המשקפת את הסחורה שנגנבה, ת/12, ונושאת את התאריך 5.5.10.

CR, וכן האינדייקציות הרבות ומהימנות דבריו של צמח, אין סבור כי יש בסוגיה זו לגרוע מן יכולת להיסמן על עדותו.

21. מסקנה זו נותרת בעינה גם בשים לב לנ/1, דו"ח פעולה מיום 5.10.11 של חוקר בשם גיא גלבוע אשר כתוב כי בנו של צמח התקשר אליו, סיפר לו על האירוע וביצע שיחת ועידה בין לבן צמה שמספר לו על האירוע. אני ער לטענת ההגנה לפיה תיעוד דבריו של צמח בדו"ח זה סותר את גרטתו של צמח בעדותו, אך

אני סבור כי ההבדלים ניכרים. זאת בפרט ממשדבר בדיוח על שיחת טלפון שכלה תיאור של צמה את האירוע בנסיבות כללים, ושורטה בהמשך בהודעה מסודרת שמסר, אותה לא ביקשה ההגנה להגיש. ההבדלים המדודים הקיימים (למשל שנאשם 1 ניגש לראשונה לצמה ולא נשאש 2) אינם מצביעים על חוסר מהימנותו של צמה.

22. צמה טען, כאמור, כי שני הנואשים היו מעורבים במרמה כלפיו. בנוגע לנאשם 1 אני מקבל את טענתו, וזאת למחרות שהנאשם 1 הכחיש את נוכחותו. בקביעי זאת איני مستמך על זהותו באולם. כפי שאפרט בהמשך, משקל של זהותו מעין זה הוא נמוך מאוד. אני מסתמך על השילוב שבין הריבאים הבאים:

23. צמה זיהה את הנאשם 1 בשלב החוקירה. הזהוי אינו שלם, שכן היחידה החוקרת בחרה להציג בפני צמה תമונות של החשודים, ולא לעורר מסדר זהוי "חי" או "סדר תМОנות". בכלל זה הוצגה בפני צמה תמונה של הנאשם 1, והוא זיהה את מי שרימה אותו (התמונה הוגשה כת/10, דברי צמה בפ/74). המדובר בפגם של ממש, הגורע באופן משמעותי משקלה של ראיית הזהוי. לא הוצגה סיבה הולמת מדוע בחרה היחידה החוקרת לסתות מן הכללים הבורורים שהותו בדיון, ולפיהם בחינתו של זהוי תיערך באמצעות מסדר "חי" ולמצער "סדר תМОנות" וזאת נוכח הסיכון לויה שגוי שוביל להרשעות שווא. על רקע זה, לו ניצבה בלבד, סבורני כי לא היה די במשקל שני לחת לראיית הזהוי בתמונה כדי להצביע על נוכחות הנאשם 1 בעסקה מושא האישום הראשוני.

אלא, שראיה זו אינה בלבד, והוא הולמת את מכלול הראיות ומשתלבת בו. מעודתו של צמה על אינדייקציות בעלות משקל ניכר לכך שהאדם אשר רימה אותו ועליו הצביע בתור הנאשם 1, הוא אכן הנאשם 1:

24. צמה נקבע בשמו של הנאשם 1 כבר בשיחת הטלפון עם החוקר גיא גלבוע (נ/1), טרם הגיעו למשטרה להגיש תלונה בכתב. מילא, כי בשלב זה טרם הוצגה בפניו תמונה הנאשם 1.

צמה תיאר, כאמור, כי האדם שרימה אותו מסר לו בזמן אמת שיש לו חנות בעיר העתיקה (פ/72 ש' 8), נתן אותו אישר הנאשם 1 (שמסר כי חנותו ברחובباب חאן אליז'ת שבעיר העתיקה - ת/1 ש' 2. בהמשך מסר גם שיש לו חנות לנרגילות וחנות למוצרי חשמל - ת/4 ש' 53, תחומי עיסוק שהולמים את הסחרורה שנלקחה בשני האישומים).

צמה העיד גם כי הנאשם 1 רשם שיק, נתן לצמה ונמלט. העתק השיק הוזג (ת/11) והוא משור מחשבון על שם "שוויש דהוד". הנאשם 1 אישר כי זהו שמו של אחיו וכי התגורר בבית חניינה, כמפורט על השיק (פ/102). יצוין כי צמה העיד שהשיק חזר, ולפי מסמך בנקאי נוסף, ת/13 שהוגש בהסכמה, החשבון נסגר בדצמבר 2009.

צמה מסר גם כי במעמד האירוע קיבל מהנאשם 1 פרטים, לפיהם מלא חשבונית ידנית ולפי העתקה הودפסה בהמשך "חשבונית סוקן" המשמשת לצרכי מעקב מלאי (פ/83-84). חשבונית הסוקן הוגשה (ת/12) ועליה הפרטים "שוויש סואהר ירושלים, רובע מוסלמי 1 יאנוח גית ירושלים". הנאשם 1 אישר בעדותו כי מדובר בכתובת בה התגורר יחד עם רעיתו, וכשנשאל מהו "יאנוח גית" השיב כי מדובר ב"חויש שוויש", שם הרחוב בו התגוררו (פ/105-106). הנאשם 1 אף מסר כי שמה של רעיתה הוא סוהאד (ת/5 ש' 68), כאשר קיימ דמיון ניכר לשם "סואהר" שנרשם בחשבונית ושם המשפחה זהה. הנאשם 1 הוסיף כי במהלך עסקיו עבד באמצעות חשבון הבנק של אשთ ונהג להוציא שיקים מחשבון זה, עד שנסגר כשלוש שנים טרם עדותו בבית המשפט (פ/107). הנאשם 1 לא ידע להציג בעדותו הסבר הולם כיצד הגיעו לשיק משור מחשבון אחיו, כתובות מגוריו ושם הדומה מאד לשם רעיתה (פ/106).

25. להוכחת זהותו של הנאשם 1 כמעורב בעבירות מושא האישום הראשון מתווספת השיטה בה נקט. הקווים

המשותפים בהתנהלותו בין מעשי המרימה באישום הראשון ובאישורו השני, אשר פורטו לעיל בסקירת עדויותיהם של חיים וצמה, מעלים דרגה גבוהה של דמיון אשר מבססת שיטת פעולה. אך יש להוסיף כי מעורבותו של הנאשם 1 בנסיבות מושא האישום השני אינה בחלוקת, וכי "ראית השיטה" אינה ראייה ייחודית להוכחת מעורבותו באישום הראשון אלא מתווספת לראיות שפורטו לעיל בנושא זה. בנסיבות אלה, יש לקבל את הראייה כמוסיפה ומבססת את ביצוע העבירות כנגד צמה בידי הנאשם 1 (لسקירת הדין בנושא ראו ע"פ 3372/11 **קצב נ' מדינת ישראל**, פסקאות 332-334 (10.11.11)).

26. כל אלה מצטרפים לזיהוי שביצע צמה, ושוללים אפשרות כי מדובר באדם אחר. המסקנה היא כי הנאשם 1 הוא שרימה את צמה בעסקה מושא האישום הראשון.

27. אציג כי אני עր לטענות ההגנה לפיה היה על המשטרה לבצע השוואת כתבי יד בין זה של הנאשם 1 לבין זה של השיק שנמסר לצמה, שכןטען על ידו נרשם בידי הנאשם 1. אכן מדובר בפעולה אפשרית, אך העדרה אינה מאיינ את משקלן של הראיות שכן נאספו והוצגו ואשר מצביעות, כאמור, על זהותו של הנאשם 1 כמעורב בעסקה הנדונה.

28. לשאלת האם דבריו של צמה מבססים נכחותו של הנאשם 2 באירוע המרימה אתייחס בהמשך.

פרשת ההגנה

הנאשם 1

29. גרסתו של הנאשם 1, כך בטעמicit, הייתה כי לא ביצע עסקה כלשהי עם צמה, וכי רכש סחורה כדין ותמורה תשולם מחיים. עיר, כי גרסה זו שונה מן התשובה לאישום בה אושרה עסקה עם צמה. ועם זאת, מסקנותיי לא מבוססות על שינוי זה אלא על בחינת הגרסה שהציג הנאשם. זו הוצגה בצדקה לא איחידה, רוויה בפערים ומואופיינת בחוסר יכולת להתמודד עם חומר הראיות כנגדו.

30. כך תחילת בחקירה המשטרתית. בהודעה ראשונה מיום 3.10.11, ת/1, נחקר הנאשם 1 על העסקה עם חיים. הוא טען שמדובר בעסקה אוטנטית שביצע, בלבד, בפגישה במילון מול חיים, במסגרת רכש טבק וPOCHמים ושילם תשלום ממוצע סך 13,000 ₪. הנאשם 1 עמד על כך שהוא עסקה בלבד והכחיש שהכיר לחיים שותפים שלו, טען שהגיע במוניית ולא ברכב יונדי וכי העmis את הסחורה על רכב "טרונזיט" שעבר למקום ולא על רכבים נוספים. עוד טען שחיים סירב להעmis את הסחורה טרם תשלום, עמד על כך שהעסקה הייתה בסכום של 13 אלף ₪ ולא של 71 אלף ₪, והוסיף והכחיש כי הציג לחיים חבילה מזווגנים או כי נכנס עמו למילון כshaar הלך להביא כסף (עמ' 3-1 לת/1).

הbkיעים בגרסה זו צצו כבר באותה הودעה. כשהשאלה אם מסר לחיים שיק בסך 31 אלף ₪ על שם מילא דיק, השיב סלאח בשילילה. אלא שאז הוזג בפניו השיק והוא נשאל אם הוא מכיר את בעליו. הוא השיב בשילילה "לא מכיר אותו ולא מכיר את הצ'יק" (ש' 61). בשים לב לעדותו של מילא דיק אודות ההיכרות בין הנאשם, הרוי שמדובר בכזב של הנאשם. כשהוזג לו כי בגין השיק מופיע שמו ומספר תעודה זהה שלו, ניסה הנאשם 1 להתאים את גרסתו בטענה לפיה חיים ביקש ממנו מספר זהות כדי לשולח לו קבלה ולא ידע על מה הוא רשם את זה" (ש' 64). צוין שקדום לכך לא ציין זאת וטען רק שחיים ביקש מספר פקסימיליה (ש' 11). עוד צוין הקושי בגרסה זו, לפיו שיק של מכר של הנאשם 1 הגיע דרך קירה לחיים, שלא באמצעות הנאשם 1, וחיים בחר לרשום דוחק עליו את פרטי הנאשם 1. הנאשם 1 גם לא ידע להסביר מדוע יתרוון חיים כנגדו לו שילם לו את מלאה התמורה, וטען שהוא מופתע מכך ושעד לחקירה לא הבין שדבר-מה אינו סחורה (ש' 13

-(8)

31. ביום 11.10.5 נערך עימותים בין סלאח לבין חיים וגיל. בעימות עם חיים, ת/2, הבהיר סלאח את דבריו חיים והטיח בו "אתה גנב וואחד גנב" (ש' 26). עוד הבהיר שיש לו רכב "יונדי גטס", מסר שלחו רכב כזה בצלע ולבן וכשנשאל אודות בשאר השיב שגם לו אין רכב כזה (ש' 46). בעימות עם גיל, ת/3, חזר על גרטתו לפיה שילם בזמןן עבור הסחורה וביצע את העסקה לבדוק. כשהוא בפניו חזה שכירות רכב היונדי על אותו של בשאר, והוותח בו שקדם لكن טען שבשאר אין רכב כזה, טען שלא הבין את שאלת החוקר (ש' 45).

32. גם בהודעה שנגבתה באותו היום, ת/4, חזר סלאח על גרטתו המהותית, אך באופן מהוסס וטור שנייה נתונים שמסר קודם לכן. תחילת הבהיר שבשאר היה עמו בעסקה אך מיד שינה טumo וטען שאינו זכר אם בשאר היה עמו (ש' 11-8). כשהוותח בו שקדם لكن טען שהיה לבדוק בעסקה השיב "אני שוכת מיום ליום" (ש' 13). כשהנשאל אם נהג ברכב היונדי השיב שהוא יודע אך הוא לא נהג, כשהנשאל האם בשאר שכר את הרכב התהמך מענה ("תשאל אותו כל אחד אחראי על עצמו"), וכשנשאל אם ישב ברכב האמור השיב שאינו זכר (ש' 21).

33. בהודעה נוספת מיום 11.12.11, ת/5, עללו קשיים נוספים. הנאשם 1 נשאל האם הוא מכיר את מילאך דיק, טען תחילת שאינו מכיר אותו, וכשהוותח בו שמיילד מסר שהוא מכיר את סלאח, השיב כי הוא מכיר הרבה אנשים "ככה שאולי אני מכיר אותו" וכי אם יראה את מילאך אולי יזהה אותו (ש' 8-6). בהמשך אישר כי הוא מכיר את אחיו של מילאך, וכשנשאל האם הכיר את מילאך דרך אחיו השיב באופן הממחיש היכרות ("אולי הם היוabei יחד אליו לחנות ופעם הייתה בעיה בין סאמר לאנטון ובאו אלינו ואולי היה איתנו מילאך וטיפלנו בדבר פתרנו אותו" - ש' 15-14). כשהוותח במאשם 1 שמיילד טען כי הלך עמו עם אחיו לבנק הפועלים, חזר הנאשם 1 להכחשה גורפת וטען שמדובר לא ראה את מילאך, הלך אליו לבנק או פתח חשבון בנק על שמו (ש' 17 ו-28), וכי לא נתן שיק של מילאך לחיים (ש' 24).

lashon כשנשאל שוב על נוכחות הנאשם 2, בשאר, בעסקה עם חיים השיב סלאח שאינו זכר כי בשאר היה במקום, ובד-בבד טען "עשינו עסקה ולקחנו את הפורד". עוד לא ידע להסביר כיצד חיים וגיל ידעו להציג את מספר הרכב היונדי בו השתמש בשאר (ש' 49 ו-53). הוא אישר כי במהלך עסקיו נהג לתת שיקום מחשבון רعيיתו, סוהאד, וזאת לדבריו משומש חשבונו הוגבל, והוסיף כי הוא היחיד שהשתמש בחשבון הבנק וכי רעייתו נהגה לחתום על השיקום (ש' 98 ו-104). הוא הבהיר כי נתן שיקום בכוונה שיחזרו ללא כסוי (ש' 119). כשהוותח אודות העסקה עם שמואל צמח השיב שאינו מכיר אותו והוא שמע את שמו לראשונה, הבהיר שפגש בו בבית הקפה וטען שהוא שוויש הוא אחיו, אישר כי מכיר צילום השיק הרלבנטי משוך מחשבון האח אך טען שאינו מכיר את השיק, אינו מחזיק בשיקום של דהוד ואני קורא עברית. עוד לא ידע להסביר כיצד הוציא צמח חשבונית על שם רعيיתו וקיבול שיק של דהוד (עמ' 6).

34. קשייו של הנאשם 1 הגיעו לשיא בעדותו בבית המשפט. זו הייתה רחוקה מלשכנע, הוצגה בהיסוס בולט ואופיינה בחוסר יכולת של הנאשם להסביר את הנתונים העולים מחומר הראיות ובכישלון בכזבים שונים תוך שינוי תוכף של גרטתו. לצד זה, קשר בדבריו את הנאשם 2 לאיושם הנוגע לחיים, וכשהבין זאת ניסה "لتתקן" בצוואה שהΖεβב בה בולט.

35. כן, מיד עם פתיחת החקירה הראשית, לצד הבהיר ביצוע עסקה עם צמח טען הנאשם 1 שלא נחקר במשטרת אודות עסקה זו. זאת, בניגוד לאמור בהודעתו ת/5. כשבא-כחו תיקן אותו והציג "אולי לא זה היה

מי זה" אימץ זאת הנאשם "בדוק לא זההomi במוי מדבר" (פ/97). בהמשך ניסה לגבות את טענתו כי לא נתן שיק לצמח באמירה לפיה "אין לי שיקום" (פ/98 ש' 5) - זאת, גם שבחקירתו אישר כאמור שנג לחת שיקים במהלך עסקון רعيתו, וכמפורט להלן חזר על כך גם בעדותו. הנאשם 1 הוסיף וטען כי חיים קיבל ממנו את התשלום המלא בזמן, אך בדה מלבו את התלווה כנגד הנאשם 1 משומ שרומה בידי אחר שאף הוא ערבי בדומה לסלאה ושחיהם לא הצליח妾א, שאז החליט להפליל את הנאשם ("הוא אמר שנייהם ערבי אז מה זה משנה"). עוד טען שחיים הפריז בסיכון העסקה (פ/98-97).

36. בראשית עדו, עדן הנאשם 1 על כך שביצע את העסקה עם חיים לבודו. בחקירהו הראשית חזר על כך פעמים והציג כי בפגש לא היו בני משפחה נוספים ("מה אני אקח את כל המשפחה כדי לעשות עסקה על 13,000 ל"י?" - פ/98).

אלא שסמור לאחר מכן, כשהוחק בידי ב"כ הנאשם 2, טען הנאשם שאינו זוכר האם אחינו בשאר היה עמו בעסקה, בלשון הבאה: "לפעמים הוא איתני לפעמים לא, אבל רוב הזמן הוא כן איתני הוא נהוג..." (פ/98 ש' 31). הדגשה נוספת הוספה). כשהתבקש להבהיר, קשר הנאשם 1 את הנאשם 2 למפגש עם חיים, וביד-ביד העלה לראשונה טענה לפיה פגש בחים פעמיים ולא פעם אשר "בפעם הראשונה ישבתי אליו בלי לחתת סחורה, בדקתי אותו מה יש לו, בפעם השנייה כסיכמנו ולחתתי הסחורה בשאר היה איתני" (פ/99 ש' 4-5). הדגשה נוספת. כשהוחק בו שבחיקירת המשטרה טען שהוא בלבד ולא עם בשאר השיב "עשינו את ההסכם הוא לא היה" (שם, ש' 7).

בדברים אלה אישר הנאשם 1 את נוכחותו של הנאשם 2 באישום הנוגע לחיים, באופן שהולם את הצבעותיהם של חיים וגיל על הנאשם 2 כאחד מלאה שלקחו חלק במעשה המרמה. למרות שעמדתו של הנאשם 1 לא הייתה אמינה כלל, הרי שהצבעה זו היא חריגה בכך שהיא פועלת כנגד האינטראס של הנאשם 1 לגונן על אחינו הנאשם 2, והכחשותיו קודם לכך נוכחותו האחרון בפגיעה עם חיים. זאת ועוד, תשובותיו בהמשך חידדו את היכולת להיסمر על אמרתו בדבר נוכחות הנאשם 2, וזאת ממשינה בכל דרך, בנסיבות בולטים, לחזור בו מאמירה זו.

37. הדבר התרחש מיד לאחר שמסר את האמרה לפיה בשאר היה בפגיעה עם חיים. ב"כ הנאשם 2 פנה אליו בטענה "אחד את השאלה", ושאל שוב האם בשאר היה עם הנאשם 1 בשתי העסקאות. בתגובה, שינה הנאשם 1 טumo וטען כי בעסקה עם חיים היה זה סامر אחיו של בשאר, ולא בשאר, שנלווה אליו (שם, ש' 12). דבר בשינוי מפתיע, שכן חלף זמן קצר בלבד מאז האמרה לפיה בשאר היה במקום. כשהדבר הוצע בפניו, עדן הנאשם 1 על שני גרסתו לא. אחיו סאמר היה, ואף זהה תמונה של סامر וחזר על הטענה (שם, ש' 16-12).

הקשה אינה רק בשינוי הגרסה, אלא בכך שהgresה החלופית בלתי אפשרית שכן, לפי הנתונים שהציגו הנאים עצם, סאמר נרצה לפני מועד העסקה עם חיים. הנאשם 1 עצמו נשלח מתו נפטר סאמר, והשיב שבספטember 2010 (שם, ש' 22). בהמשך נראה שגם שאמ 2 מסר מועד זה כמועד הפטירה. למרות זאת התעקש הנאשם 1 כי סאמר היה עמו ב"שני המפגשים" עם חיים (שם, ש' 28), וכל זאת בניגוד לטענותיו הקודמות כי ביצע את העסקה לבדו. כשהואzeigt לו שמדובר ב"שני המפגשים" לא העלה בחקירות המשטרה, האשים את החוקרים בטענה שמספר להם זאת אינו ידוע מה רשםו (פ/100 ש' 11). בשלב זה החל למסור תיאור של "המפגשים" עם חיים, השונה מן התיאור שהציג עד כה בחקירה: הוא טען כי סאמר הוא שילם עבור הארוחה של חיים (פ/100 ש' 15), כי הגיע למקום במכוניתו של סאמר מסווג "פורד" או "יונdae גטס" (ואזcir את טענתו בחקירה שהגיע במניות והכחשותיו בנוגע לרכב "גטס"), וכי חיים העביר "עם הידים" את הסחורה לרכב של הנאשם. סמור

לאחר מכן, כשהואג לו שהחומר סובל מנקות, שינה שוב הנאשם את תשובה וטען כי סאמר וגיל הם שהעבiron את הסוחרה. הפעם הבהיר בזורה פוזטיבית כי בשאר נכח במקום (פ/100), וכשהואג לו שבמשטרה טען שהוא בלבד חזר והאשים את החוקרים ("המשטרה רושמת מה שמתאים לה" - פ/101 ש' 13).

38. מהלכים אלה של הנאשם 1 הודיעו רושם בולט של חוסר אמינות, לצד ניסיון כוזב "لتיקן" את אמרתו המסביר את בשאר לפיה בשאר נכח עמו בעסקה עם חיים. בכלל זה טען כי בשאר ואמר דומים אף עמד על כך שאינו מתבלבל ביניהם והבהיר "אחד מהם רזה והשני שמן. באשר שמן" (שם, ש' 21. ההדגשה נוספת, הנוסח המקורי). בכר הוסיף ומסר נתון חשוב אשר מתישב עם גרטשו של גיל שתיאר את המערב השני כעב-בשר, ומוסיף ומצביע על נוכחות של בשאר במקום.

הכוזב "ניסיון התיקון" הוא ניכר, נוכח פטירתו של סאמר טרם העסקה עם חיים. כשהנายน 1 עומת עם קר שהוא-עצמם מסר שאמר נפטר בספטמבר 2010, התקשה לספק מענה העולם. תחילתה טען "הוא לא היה מת", בהמשך טען שלמד את מועד הפטירה מבשאר באולם בית המשפט, ולאחר מכן כי יציג את תעודה הפטירה (פ/102). בהמשך חקירותו ובניסיון בולט לחלץ עצמו מהகושי אליו קלע את עצמו, אף טען כי העסקה עם חיים לא הייתה ב-2011 "יכול להיות שהם שינו את התאריכים, שיחקו עם התאריכים" (פ/104 ש' 7-1).

כפי שהסביר לעיל, צובים אלה בניסיון להתחש אליה מחדים את יכולת להיסמך על אמרתו הקודמת של הנאשם 1 אשר קושرت את הנאשם 2 לעסקה עם חיים.

39. הרושם בדבר חוסר מהימנות הדברים ליווה גם את המשך עדות הנאשם 1. כשהואג לו שבחקירהו טען שהגיע למקום עם מונית, בעוד שבעדות טען שהגיע ברכבו של סאמר, שינה שוב את גרטשו וטען AGAIN שזכר אם הגיע עם סאמר או בלבד (שם, ש' 102). גם הפעם רמז כי החוקרים לא רשמו את דבריו במדויק "אני לא יודע לקרוא ולכתוב. שיביא את הקלטות וביהם" שיעין בזה" (פ/103 ש' 4). כשהואג לו שבחקירה אמר שהעמים את הסוחרה של חיים על טרנדיז ש עבר ברחוב במקורה, בעוד שבעדות טען שהעמיסה לרכב של סאמר, חזר וטען "הם כתבו מה שהם רוצים" וש" יכול להיות שסאמר הביא את הטרנדיז שלו" (שם, ש' 9). בהמשך התחש לאמרה נוספת מחקירתו וכשנשאל מדוע שהחוקרים ימצאו אמרות שנרשמו נסוג וטען AGAIN שזכר את הפרטים (שם, ש' 22). כשהמשיכה החקירה בנושא חזר והתחש לדברים קודמים שמסר, טען כי אינו זכר את התאריכים ועם מי היה וכשהותה בו שרגע לפני כן טען שהיא בעסקה עם סאמר השיב "אני לא זכר אתמול עם מי הייתה" (פ/104 ש' 16).

40. בדומה, כשנשאל הנאשם 1 על מילא דיק, טען AGAIN מכיר גם אחיו הגם שיתכן שיוכל לזהותם אם יראה אותם (פ/103, ש' 27). זכר כי בחקירה מסר שהוא מכיר את אחיו של מילא. כשהובחר בפניו כי הוא נחקר על שיק הנושא את שמו של מילא טען "אין לי עסקים איתם" ולא ידע להסביר כיצד הגיע שיק של דיק לידי של חיים (זכור הנאשם טען ששילם לו בזמן). בctr לו טען שיתכן שדיק הוא שרים את חיים "דרך אנשים אחרים" (פ/105).

41. בהמשך עדותו אישר הנאשם 1, בהיסוס ניכר ורק לאחר שהשאלה חזרה על עצמה, כי הפרטים שmorphים על החשבוניות שהציג צמח כוללם את שם רעיתו וכותבת מגורי (שם), ושהشيخ שהציג צמח נושא את שם אחיו של הנאשם 1, לא ידע להסביר זאת והציג תשובות לא משכנעות כגון "הוא צילם את תעודה הזהות שלי ותעודה הזהות של אחי רשומה שם" - תשובה ממנה נסוג מיד שהבן כי מדובר בצמח, שאת המפגש עמו הבהיר (פ/106-107). עוד בהמשך עדותו חזר ואישר שניג להוציא שיקים מחשבון על שם רעיתו זאת, וכך טען, עד שלוש שנים לפני עדותו (כלומר עד לשנת 2014). כשהתבקש להסביר מדוע יחליט חיים, לפי

גרסתו שלו, לטפל אשם דואקע עליו אם רומה בידי אחר, לא ידע להסביר (פ/109 ש' 20). בחקירהתו החזרת ניסה ליישב את הפערים השונים בעדותו בטענה לפיה אין זכר תאריכים ופרטים בשל סכנת ממנה הוא סובל (פ/110 ש' 30). ניסיון זה לא הותיר רושם אמיתי. כשנשאל אם קיבל חשבונות מחיים השיב בחובב, וכשנאמר לו חיימס אמר שלא מסר לו חשבונות שינה שבוטמו וטען כי קיבל "נייר" עם רישום הסchorה (פ/110-111).

42. דבריו הנאשם 1 לא יכולם אפוא להתקבל או לסייע לו. יתר על כן, וה גם שיש לנוקוט זהירות טרם היסמכות על שקרי נאשם כראיות לחובתו, הרי שבנסיבות הליך זה ונוכח עצמת הכאב שבבדרי הנאשם 1, נגיעתם בנושאים המהוותים שבמחלוקת, התפניות החודות בجرائمיו והניסיון לבסס תזה הגנה על אדם שלא היה בין החיים ביום רעלובני, יש בכחבי הנאשם 1 לפעול לחובתו ולספק חיזוק ואף סיוע לריאות התביעה (למשל ע"פ 1645 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.09); ע"פ 94/2014 סאלח נ' מדינת ישראל (14.5.96)).

הנאשם 2

43. גרסתו של הנאשם 2 התמקדה בהכחשה כי נכון בעסקאות מושא האישום. היא הוצאה بصورة תמציתית ונעדרה תימוכין מתבקשים או פירות בניסיון ליישב בינה לבין הריאות הפעולות לחובת הנאשם 2. על רקע זה, אין יכול לקבללה.

44. בחקירה המשטרת, בהודעה ת/6, אישר הנאשם 2 כי הוא עובד מאז שנת 2000 באופן יומיומי בוחנות המשפחתית שבבעלותו הנאשם 1 ואביו של בשאר, דהוד, ומשתמש ברכב "יונדי גטס" שכרכ. לגבי הרכב מסר הנאשם 2 כי רק הוא נהוג ברכב ולעתים גם דודו עמד, וכי הנאשם 1 לא נהוג ברכב זה (ש' 38). ביום רעלוב נסעה עמו חיים, כך טען, נכון באזכרה לקרווב של רعيיתו בבית חנינה, ולאחר מכן באירוע נסף שנגע לבן דוד של אמו ונערך בראש אל עמוד (ש' 50). עוד אישר שבאותו מועד היה עם הרכב ה"יונדי גטס" שכרכ (ש' 53).

אצין כי בהודעות הנאשם 2 ובעדותו אין הסבר כיצד רכב זה נצפה בידי חיים וגיל במעמד העסקה מושא האישום, ואמירות הנאשם 2 הקשורות בינו לבין השימוש ברכב ביום רעלובני ממוקמות אותו במעמד.

45. בהודעה נוספת, ת/7, הכחיש הנאשם 2 כי הוא או הנאשם 1 נתנו לחיים שייק של מילאדי או פתחו חשבון על שמו של מילאדי. עם זאת סיפר כי הוא עצמו נהג להשתמש בשיקום על שם רعيיתו, וכי הנאשם 1 משתמש במסגרת עבודתו בשיקום של רعيיתו סוהאד. עוד הזכיר כי אחיו סامر נפטר שנה וחודשיים לפני מועד מסירת ההודעה (שנמסרה ב-11.12.11), הכחיש שנכחה בפגישה עם צמח בבית הקפה וטען שייתכן שמדובר באחיו שדמה לו (ש' 148).

46. בעדותו בבית המשפט דבק הנאשם 2 באותה גרסה, אותה הציג بصورة תמציתית. לשאלות שהופנו אליו, אישר כי בתקופה הרלבנטית נהג ברכב "יונדי גטס" שכרכ, זיהה את שמו וחותמו על חוזה ההשכרה ת/9, אישר שכרכ את הרכב הנדונן וכן מסר שמספר הטלפון המופיע על החוזה הוא של הנאשם 1 ולא ידע להסביר כיצד הגיע לחוזה (פ/118-119). עוד אישר שנכחה בחנות "אלרמ" גם שלא זכר כי פגש בה בזמן שזכה זיהה אותו בחנות זו. הוא שב וטען שביום העסקה עם חיים נכח באזכרה בבית חנינה ושם עבר לאירוע בראש אל עמוד, ואישר כי מסלול הנסעה בין שני המקומות עבר מצפון ירושלים לדромה (פ/121-122). זאת, גם שהכחיש כי עבר ליד מלון אמבסדור בו נערכה הפגישה עם חיים (פ/123), דבר המחדד את הקושי שנדון לעיל להסביר כיצד נצפה רכבו במלון.

הנאשם 2 נשאל בנוגע לטענת האלibi שלו, והשיב כי באזירה נכחו אנשים המכירים אותו, כולל אביו ובני משפחת רעינו. אז נשאל מדוע לא הביא מי מהם לעדות כדי לתמוך בטענתו. תשובה הייתה קצרה: "יש להם בעיותיהם ולא יכולים לבוא" (שם). בהקשר זה יצאין כי פרשת ההגנה הtmpactה בעדויות שנוי בנאשם.

הנאשם 2 הוסיף ומסר, לשאלות שהופנו אליו, כי אכן סامر נפטר ביום 10.9.26. כשהנשאלה מדוע יטפל עליו חיים אשם בנסיבות, אישר כי אין ביניהם סכום אר טען חיים ראה אותו באולם בית המשפט וכן הפלילו, וכשהנשאל מדוע הפלילו בשלב החקירה לא סיפק מענה ענייני (השיב כי ביקש לעורך עימות עמו והדבר לא עשה - פ/124).

47. בדברי הנאשם 2 אין, אפוא, מענה לראיות המסבירות אותו. הוא הסתפק בהכחשה גורפת, מבליל שהציג לה תמיינה. לא די בכך כדי לעורר ספק באשmeno.

בפרט, הנאשם לא הציג כל ראייה שתתמוך בטענת האלibi. היה מתבקש כי זו תיתמך בידי עדים שעמו באירועים המשפחתיים בהם לטענו נכח, בדגש על בני משפחה שמת�ע הדברים יש לו גישה אליהם. העדרם לא נומך אלא במשפט קצר וסתום, והדבר אינו מספק ואני מאמין לבסס אלibi על מוצא-פיו של הנאשם בלבד. בנסיבות אלה, בהתאם לכלל לפיו יש לזקוף לחובת צד למשפט הימנעות מהבאת עד הנגיש לו ושמתבקש להציג את גרסתו, ולהניח כי אילו העיד הייתה עדותם פועלת נגד אותו צד, אינו יכול לקבל את טענת האלibi (למשל ע"פ 2333 **תענוג נ' מדינת ישראל** פסקה 244 (12.7.10)).

ניתוח הראיות וקבעת ממצאים

48. התביעה הוכיחה את ביצוע עבירות המרימה בידי הנאשם 1. עדותו של חיים בנוגע לאיושם השני אמינה עליי ונתמכת בדבריו המהימנים של גול, בשיק ת/14 לעילו מנוססשמו של מילאדי וועל גבו רישום פרטיו הנאשם 1, בהיכרות בין מילאדי לנאשם 1, באמירתו של מילאדי כי הנאשם 1 ביקש וקיבל ממנו את תעודה זהזהות בפגישה ליד סניף הבנק הרלבנטי ובניסיונוטי הכווצים של מילאדי להתחש לאמירה זו, ובנסיבות של הנאשם 1 עצמו שאיןם אפשריים לקבל את גרסתו ותומכים בראיות נגדו. על רקע זה אני דוחה את הטענה כי מדובר בעסקה לגיטימית וקובע כי הנאשם 1 רימה את חיים, נטל ממנו סchorה ונמלט מבליל לשלם תמורהה.

49. בהקשר זה יצוין כי ההגנה טענה שסכום הגזל לא הוכח במידוק, משחחים לא המציא רישומי הנהלת חברותונאות.

אני מקבל זאת. ראשית, לצורך העבירה הנדונה כאן אין דרישת להוכיח במידוק את סכום המרימה. שנית, בהליך הפלילי אין הכרח להוכיח סכומים באמצעות רישומי הנהלת חברותות דווקא. גם עדות בעל פה היא מקור ראייתם הולם ובלבד שתימצא אמינה וمبוססת, ולענין זה מקובלות עלי עדותם של חיים אודות סכום המרימה בסך 71 אלף ל"נ. היא אינה ניצבת לבדה, אלא נתמכת בעדותו האמינה של גיל שמסר כי השווי נע בין 70 ל-75 אלף ל"נ, בתיאוריהם של חיים וגיל אודות ההיקף הניכר של סchorה שנגלה, בתיאוריון של חיים אודות השלכות המרימה עליי כמפורט לעיל אשר מעדים על נזק כספי ניכר, ובסיכום השיק שנמסר לו אשר עומד על 31 אלף ל"נ - סכום שלא מיצה את מלא סכום העסקה אף מוסף ופועל נגד טענת הנאשם שהעסקה הייתה בסכום נמוך יותר של 13 אלף ל"נ.

לכן, אין בטענת ההגנה לסייע לה.

50. גם ביצוע המרמה מושא האישום הראשון בידי הנאשם עלי עדותו של צמח, לרבות הצבעתו על הנאשם 1. זו נתמכת בשורת אינדייקציות ראייתיות, שפורטו לעיל בפסקה 24 ולא אחזר עליהן, ואשר מוכחות כי צמח רומה בידי הנאשם 1. בכללן, כמפורט לעיל בפסקה 25, שיטת הפעולה בה נקט הנאשם 1 במקרים הנדונים בשני האישומים ואשר מחזקת את המסקנה אודות ביצוע היסוד העובדתי על ידו.

51. מצאי העובדה הם, כאמור, כי הנאשם 1 רימה את חיים וצמח בשני האירועים הנדונים בכתב האישום. בשני המקרים פעל יחד עם אחרים אריה הדמינו.

במרמה כלפי צמח פגש בו בבית הקפה, יחד עם אחר ולאחר מכן מוקדם, הזמן סחורה בהיקף נכבד תוך שנייה משא-ומתן מול צמח, ולמרות שצמח עמד על תשולם במזומנים הנאשם 1 מסר לו שיק. בהמשך הודיע צמח לנתן 1 שלא ימכור לו סחורה וקבע עמו פגישה נוספת בבית הקפה להחזיר השיק. בפגישה זו ביקש הנאשם 1 לרכוש סחורה שהייתה ברכבו של צמח, בסכום כולל של 8,886 ₪ (לפי החשבונית ת/12). צמח התנה זאת בתשלום במזומנים. הנאשם 1 ושותפו העבירו את הסחורה לרכבו, והשותף נסע מהמקום עם הסחורה. הנאשם 1 אמר לצמח שיאפשר עמו לשותות קפה וישלם לו במזומנים, ונכנס עמו לבית הקפה. לאחר שהזמן קפה רשם שיק, מסרו במהירות לצמח ורץ החוצה מבית הקפה כשצמח בעקבותיו ארן נכנס למוניט ונסע מהמקום. כפי שיפורט להלן, הנאשם 1 רשם ומסר את השיק בידיעה שהשיק לא יכבד.

בדומה, במרמה כלפי חיים ולאחר מכן טלפוני סוכם עם חיים להיפגש במלון "אמברדור" לעריכת עסקה לרכישת טבק ונרגילות, תוך שחייבים עמד על תשולם במזומנים. לפגישה הגיעו שני הנאים ושניים נוספים. הנאים בדקו את הסחורה ויחד עם גיל העמיסו אותה לרכבים מטעם. במהלך זה תהה חיים בפניהם אודות התשלום, הנאים הבטיחו שהסכום ישולם והנתן 1 הוציא עירמת מזומנים ושטרות והניחה בכיס חולצתו של חיים. הרכבים עם הסחורה נסעו מהמקום ונאתן 2 נסע כביכול לבנק למשוך מזומנים. נאתן 1 נשאר במקום והזמן אוכל לחיים ולגיל, ובמקביל ערכו חשבון של הסחורה שהסתכם ב-71 אלף ₪ ללא מע"מ. עם שובו של הנאשם 2, שטען שהבנק סגור, רקח הנאשם 1 את עירמת השטרות והשיקם מכיסו של חיים והנאים מסרו לחים שיק בסך 31 אלף ש"ח. חיים סירב להצעת הנאים לתשולם באמצעות שיק, למרות שהנתן 2 טלפן למאן-דהוא שחוchar עם חיים ואמר לו שרשם את השיק. הנאשם 2 יצא מהמלון והנתן 1 השים עצמו כמשוחח בטלפון והתרחק מחיים. חיים תפס בנאתן 1 ודרש תעוזת זהות, קיבלה ורשם את פרטיו של הנאשם 1 על גב השיק. בשלב זה נכנס הנאשם 1 לרכב היונדי ונמלט מהמקום.

52. מעשי הנאשם 1 בשני האישומים מהווים שתי עבירות של קבלת דבר במרמה. ה"דבר" הינה הסחורה שקיבל מבלי לשלם עבורה, והמרמה עוסקת בהציג מצג של עסקה לגיטימית בפני המרומה, צמח או חיים בהתאם, לרבות מצג לפיו הנאשם 1 עומד לשלם עבור הסחורה, אז הימלטות מבלי לשלם. ברוי כי לו לא מצג זה, לא היו המרומים מעבירים לידי הנאשם 1 את הסחורה.

53. גם העבירה הנוספת שיועשה לנאתן 1 בנוגע לאיישום הראשון, של הוצאה שיק ללא CISIO, הוכחה. היא חלה, בלשון סעיף 2(א) לחוק העונשין, על מי אשר "מציאשיק שמשך והוא יודע בחובה להבנק אילפרוע את השיק מהתארינהקובבוד 30 יומלאחריו, אוائلויסודסביר להניח שישבחה אמרעה להבנקאי, והשיק הוצגל פרעון תורתהתקופה האמורה חולל...".

נוכח מצאי העובדה עד כה, יש להוסיף ולקבוע כי הנאשם 1 רשם את השיק ומסרו לצמח בידועו כי השיק לא יכבד. אצין שצמח העיד כי השיק לא כובד בפועל (פ/74 ש' 25).

המסקנה בדבר היסוד הנפשי הנדרש עולה, ראשית, מהקשר הפעולה. דובר במרמה כלפי צמח, לגזול ממנו את הסchorה מבלי לשלם עבורה. הנאשם 1 רשם את השיק, המשור מחשבונו של אחר (דhood שוייש) ומסרו לצמח בחופזה, תוך שנמלט מבית הקפה, רץ החוצה מהמקום כשצמח בעקבותיו, נכנס למונית ונסע. לו סבר או היה לו יסוד לסביר שמדובר בתשלום אותנטי שיכובד, לא הייתה לו סיבה להימלט כך. הנאשם אף טען בדייבד, כמפורט לעיל, שלא ביצע כל עסקה עם צמח, ולא כי סבר שהשיק יכובד. גם טיעון זה לא היה בא לעולם לו סבר הנאשם כי מסר לצמח שיק אותנטי שיכובד.

54. המסקנה נתמכת גם בדרך הפעולה של הנאשם 1 בمعنى המרמה: גם כלפי חיים נהג באופן דומה, כאשר בסופה של פגישה המרמה מסר לו ב מהירות שיק מחשבונו של אחר (מילאך דיק), חשבו שניגר זמן-מה קודם לכך, ונמלט. לצד העובדה "עדות שיטה" המבוססת את מעורבותו של הנאשם 1 במעשים שבוצעו כלפי צמח, יש בדמיון הנזכר שבין מעשיו בשני האישומים להוסיף ולבסט את היסוד הנפשי שבשימוש בשיק לא באמצעותו לצורך תשלום אמת אלא כדי לבסס את מצג המרמה ולהפיס את דעתו של המרומה לרגע, לצורך ההמלטות (לנитוח "מעשים דומים" ומשמעותם הראיתית ראו ע"פ 11/3372 הנזכר לעיל, שם).

הנאש 2

55. אני סבור כי בשאלת מעורבותו של הנאשם 2 באישום הראשון, הנוגע לצמח, קיים ספק סביר המחייב את זיכוי. עם זאת, מעורבותו בעיר מושא האישום השני הוכחה מעל לספק.

56. אפתח **באישום השני**. חיים וגיל הצבעו באולם על שני הנאים כמעורבים בעבירות שבוצעו. חיים הפגין ביטחון רב בזיהוי, בעומדו על קר שהנאש 2 היה במקום (פ/40 ש' 9). גם גיל הפגין ביטחון וטען כי הנאשם 2 בדק את הטבק והתמקח על מחיר הסchorה, העmis scorora, נסע מהמקום עם הרכב היונדי ובהמשך חזר ושותח עם חיים (פ/60, 59-62, פ/65-66).

ועם זאת, משקלו של זיהוי באולם, המבוצע בחלוף שנים וبنسبות בהן הנאשם 2 ישב על ספסל הנאים לצד הנאשם 1 שבוטס כי היה באירועים הרלבנטיים, הוא משקל נמוך ביותר (ע"פ 5249/01 מזרחי נ' מדינת ישראל פסקה 15 (25.12.02); תפ"ח (ת"א) 10104-03-10 מדינת ישראל נ' גברמנל בעמ' 12 1.2.11)). לו דובר בראייה היחידה, לא היה די בה לבסס את נוכחות הנאשם 2 באירועים.

57. הזיהוי באולם לא היה הראשון שביצעו חיים וגיל. בשלב החקירה הוצאה להם תМОנותו של הנאשם 2 והם נשאלו, כל אחד בתורו, למי מדובר והשיבו כי דובר באדם שביצע יחד עם הנאשם 1 את המרמה, בדק את הטבק טרם נטילת הסchorה והעmis את הסchorה (ת/3 עמ' 3).

leziahi זה יש לתת משקל, להיות שההתמונה הוצאה בפני חיים וגיל והם לא הונחו אלא התבקש לזהות למי מדובר. אצין שלפי החוקר חיים הוכנס לחדר והتابקש לזהות רק לאחר שגיל זיהה, קר שלא נחשף לעובדת הזיהוי בידי גיל. עם זאת, גם משקלה של ראייה זו אינו שלם. זאת, משהיחידה החקירה מנעה מלערוך לחים ולגיל מסדרי זיהוי כדין, הגם שלא הוצאה כל מניעה שהיתה לעשות זאת. מהלך זה ראוי לביקורת וכי ראייה שאינה שלמה מבחינת היכולת לבדוק את זיכרונות החזותי של חיים וגיל. אף החקירה להציג לגיל את התמונה מיד בסיום עימותם עם הנאשם 1 אינה מוצלחת, ועלולה ליצור נטייה אצל המזאה לקשור בין פעולה הזיהוי לעימות שזהה בוצע.

לכן, גם לגבי הזיהוי שביצעו חיים וגיל בשלב החקירה עיר כי לא די בו כשלעצמם לביסוס הרשותהו של הנאשם 2. ראיות הזיהוי אין ניצבות במקודם מסקנת, אלא הראיות הבאות אשר מצטרפות אליהן ויחד מבססות את

המסקנה המרשיעה:

58. חיים וגיל טענו, כאמור, כי הנאים הגיעו למלוון ברכב "יונדאי" מדגם "גטס", תיארו צבע ומספר רישוי של הרכב אותו רשמו לפני שהנאים נמלטו. הפרטים שמסרו הולם רכב שלפי חזה ההשכלה 7/8 ועדותם של חאלד שלידי מנהל חברת השכרת רכב בשם "מידל איסט" נשכר בידי הנאים 2 לתקופה. קיימם אמנים הבדל בספרת הרישוי האחורה (בת/8 נרשמה הספרה 0 בעוד שחיים מסר את הספרה 2), אך מר שלווים העירץ שמדובר בטיעות ברישום וזאת בין היתר על סמך שאלתה לאייתו פרטיה הרכב, ת/9, אשר לפי המספר שמסר חיים העלה כי מדובר ברכב מאותם דגם ובבעלותו אותה חברת השכרה (פ/95-94).

בנסיבות אלה אני קובע שמדובר באותו רכב.

לקר יש להוסיף את דברי הנאים 2, שכמצוטט לעיל אישר כי שכר את הרכב הנדון, השתמש בו באופן כמעט בלעדיו בתקופה הרלבנטית, וחשוב מכל - אישר כי הרכב השכור היה ברשותו ביום האירוע. נוכחות הרכב השכור במקום המרמה קושרת, לפחות, גם את הנאים 2 למקום ביצוע העבירה.

59. לkr מתווספת עדותם של הנאים 1. כפי שבואר לעיל, הלה קשור את הנאים 2 לנוכחות בעסקה עם חיים, כאשר טען כי במעמד בו פגש בחים במלוון ולקח את הסחורה "בשאר היה איתך" (פ/99 ש' 4-5). ניסיונו של הנאים 1 להתחש לאמרה זו מיד בהמשך, שאופיים הכווצ בולט ואשר נשענו על טענה לפיה אחיו של בשאר הוא שהיה במקום עם הנאים 1 וזאת למרות שהוא נפטר לפני המועד הרלבנטי, אך חיזקו את הרושם בדבר אותנטיות האמרה המסבכת. ניסיונות אלה גם המחשו שהנאים 1, קרוב משפחתו של הנאים 2 שעבוד עמו לארוך שנים, לא ביקש באמירה הנדונה לסביר את הנאים 2 אלא מסר תשובה מדוקיקת ומפלילה, ככל הנראה מבלתי שנותן את הדעת למשמעותה, וכאשר הבין את שעשה ניסה ללא הצלחה לחזור בו. لكن, יש להיסמך על האמרה המפלילה שאף היא קושרת את הנאים 2 למעשה המרמה ולnocחות בפגש עם חיים.

60. בעדותם של הנאים 1 הוא מסר אף, כמצוטט לעיל, כי ידוע להבחין בין הנאים 2 לבין אחיו משה שהנאים 2 הוא עב-בשר, בעוד שסאמר היה רזה (פ/101 ש' 21). אמרה זו מוסיפה ומסבכת במידת מה את הנאים 2, וזאת ממשום שגיל תיאר בשלב החקירה את המערב השני, שעסוק בבדיקה הטבק והעמסת הסחורה, אדם מלא (נ/3 ש' 6 ושי' 52). אוסף גם כי האפשרות לבלבול בין האח לבין הנאים 2 אינה רלבנטית לאישום השני, שבמועד ביצועו כבר נפטר האח. לבסוף אצין שאני עיר לך שבחקייתו נ/6 תיאר חיים שני אנשים מבוגרים כבני שישים, בעוד שהנאים 2 היה כבן 31 בעת האירוע, אך בד-בבד מסר כי באירוע נכחו לא שניים אלא ארבעה ובעדותם הסביר כי הנאים 2 היה אחד משלושת האחרים (פ/47).

61. כל אלה מראים, בדרגת ההוכחה הנחותה בפליליים, כי הנאים 2 נכח באירוע מושא האישום השני, ושיתף פעולה עם הנאים 1 ביצוע העבירות. אזכיר כי הנאים 2 מסר כי עבד באופן יומיומי בעסק המשפחה שבבעלות אביו והנאים 1, אשר עסוק בממכר נרגילות וטבק, דבר המספק גם מניע לביצוע העבירות.

תיאוריהם של חיים וגיל מצביעים על שותפות מלאה ומודעת של הנאים 2 עם הנאים 1 ביצוע המרמה. כך בבדיקה הטבק, העמסתו תוך הבטחה לחים שהסקום ישולם, עזיבה לכארה לצורך הבאת מזומנים, חזרה ודיווח שהבנק סגור, ניסיון להפיס את דעתו של חיים באמצעות טלפון למאן-דהוא ש"אישר" באזני חיים כי רשם את השיק שנמסר לו, ולבסוף נסעה מהמקום עם הסחורה. لكن יש לקבוע שהנאים 2 ביצעו את העבירה של קבלת דבר במרמה יחד עם הנאים 1, כאשר ממצאי העובדה והמשפט שהוצעו לעיל בדיון בעניינו של הנאים 1 ברגעם לאישום זה נוגעים כמוובן גם לנאים 2.

62. שונים פנוי הדברים בנוגע למעורבות הנאשם 2 **באישום הראשון**. הראיות הנוגעות לרכב היונדי הספציפי ולאמירה המסבכת מפי הנאשם 1 אין נוגעות לאישום זה: לפי ת/8 הרכב נשרך לאחר מועד האירוע מושא האישום הראשון (וזאת גם שלפי צמה היה הרכב "יונדי גטס" באירוע), ונאשם 1 לא טען שנאשם 2 היה עמו באירוע אלא הכחיש שנקח בו בעצמו.

63. בנסיבות אלה, נסמכת התביעה על זיהוי הנאשם 2 בידי צמה. אלא, שגם הפעם בחרה היחידה החוקרת שלא לבצע לצמה מסדר זיהוי "חי" או בתמונות של הנאשם 2, והסתפקה בהציגו לצמה בחקרתו של תמונה בודדת של החשוד, אותה זיהה (ת/10, דברי צמה בפ/74).

כאמור מדובר בהתנהלות פגומה, שלא הוגז להסביר סביר. למשך המוגבל של ראיית זיהוי הנוצרת בתנאים שכאלת מתווספת העובدة שצמה ראה את הנאשם 2 קודם לכן, בוחנות המזגנים. אפשר, כמובן, כי מראהו של הנאשם 2 נטהע בזיכרון החזותי של צמה לא משומש שראה אותו באירוע מושא האישום, אלא בוחנות המזגנים. בנסיבות אלה אין לתת כל משקל לזיהוי בתמונה שבוצע בשלב החקירה.

64. אני עր לטעינה של המאשימה כי דוקא הזיהוי בוחנות המזגנים הוא זיהוי ספונטני ומשמעותי. אלא, שגם זאת אני יכול לקבול, משנה טעםם:

האחד, כי הזיהוי בוחנות בוצע סמוך לתלונה שהוגשה באוקטובר 2011 (ג/1), בעוד שאירוע מושא האישום התרחש, לפי כתוב האישום, במאי 2010 - כך שחלק פרק זמן ממשמעות.

שנית ועיקר, הנאשם 2 העלה בחקרתו את האפשרות כי צמה התבלבב בין אחיו סامر, שנרצח זמן מה לאחר העסקה, וטען כי סامر דמה לו מבחינה חזותית (ת/7 ש' 146-148). טענות אלה לא נבדקו כדברי וממילא שלא בשלו בידי המאשימה באופן המשפיק הסביר. בבית המשפט הוצגה תמונה של האח מן המערכת המשפטית (סומנה ת/11), בטענה כי אינו דומה לנאשם 2. אלא, שתਮונת האח צולמה באוקטובר 2002, שנים רבות לפני מועד האירוע מושא האישום הראשון. בנסיבות אלה ובהעדר כל בדיקה בנושא, לא ניתן לשלוול לספק את האפשרות כי בזמן האירוע חזותו של האח דמתה זו של הנאשם 2, וכי אכן "זהה" הנאשם 2 בשגגה בידי צמה, בוחנות המזגנים, כמו שהיא מעורבת במלחכי המרימה בעוד שבפועל האח הוא שביצע את המרימה עם הנאשם 1.

בקביעי זאת אני ער לנימוק שמסר הנאשם 1, כמצוטט לעיל, לפיו הנאשם 2 מלא יותר מאשרו, אך נכון העדר בירור הולם של הטענה לא די בכך כדי לשלוול את האפשרות לבלבול כאמור. אני סבור כי היחידה החוקרת עשתה די לבדוק את הטענה ולשלול אותה. כך למשל באמצעות ניסיון הגיעו לתמונות עדכניות של האח המנוח ממועד האירוע ולבחוון את הטענה לדמיון. לא הוצגה כל פעולה שנעשתה כדי לבחון את הסוגיה, החוקר מר יכין לאזכיר את הסוגיה ולא ידע לשפוך אוור בשאלת החקירה אודוטיה (פ/34-35). עוד לא ידע להבהיר מודיעין, בגיןוד לנאשם 1, לא נערכו עימותים בין הנאשם 2 לבין המתלוננים, וכותצתה לא עומת צמה עם הטענה כי יתרכן שמדובר באחיו של הנאשם (שם). גם חוקר נסף, מר רסימ עבדול רחמן, לא ידע להסביר בנושא זה (פ/25 ש' 30-25).

עוד יזכיר שהנאשם 1 הפעיל עסק משפחתי כך שקיימת אפשרות שאחינו סامر היה מעורב במרימה מושא האישום הראשון, בעוד שאחינו בשאר היה מעורב במרימה השני.

לבסוף אזכיר שאני ער לכך כי מעורבות הנאשם 1 במעשה מושא האישום הראשון הוכחה בין היתר באמצעות "עדות שיטה", שעשויה להיות לרבלנטית גם לנאשם 2. אלא, שאין מדובר במקרה ייחיד למסקנה בדבר מעורבות הנאשם 1, ובנגוד לו הרוי שבעניינו של הנאשם 2 אין סבור כי מכלול הראיות מוביל לתוצאה חד משמעותית.

כל אלה מקימים ספק סביר ב שאלה, האם הנאשם 2 היה מעורב במעשים מושא האישום הראשון.

הכרעה

65. הנאשם 1 מורשע, בגין שני האישומים, בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה ובעבירה אחת של הוצאה שיק ללא CISI.

הנאשם 2 מורשע בעבירה של קבלת דבר במרמה שיוכסה לו באישום השני, ומזוכה מן העבירות שיוכסו לו באישום הראשון.

66. בהסכמתם, ניתנת הכרעת הדין שלא במעמד הצדדים. המזכירות תשלח אליהם עותק.

67. הטיעונים לעונש יוצגו ביום 8.2.18 בשעה 13:00. המזכירות תזמן תרגום לעברית. בא-כח הנאים יודאו את התיצבותם.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ח, 25 נואר 2018, בהעדר הצדדים.

---

[1] חלק מן המוצגים סומנו בשגגה באותו סימן מספרי. כך למשל נ/1, ת/11 ות/12.